

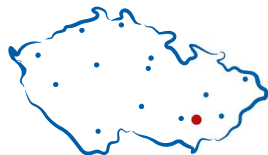

Počasí nám bylo v sobotu nakloněno, a my si tak mohli vychutnávat barvy podzimu

Za posledním puchýřem do Bučovic

Text a foto: Michal Baňka

Tak jako každý rok, i v roce 2017 se turisté symbolicky rozloučili s uplynulou sezónou akcí s přílehlavým názvem. Za posledním puchýřem jsme tentokrát vyrazili do Bučovic, které se od čtvrtka 16. do neděle 19. listopadu staly naším útočištěm. Co jsme tam zažili a jaké vzpomínky jsme si odvezli, o tom se pokusíme informovat na následujících stránkách.

Kdo o nás pečoval?

Uspořádat v roce 2017 akci „Za posledním puchýřem“ se rozhodl KČT, odbor Bučovice, společně s Jihomoravskou oblastí KČT. A povedlo se jim to, přinejmenším hned na začátku, výtečně! Každý den, od pátku do neděle, měli turisté na výběr z několika možností, jak strávit svůj čas. Domnívám se, že si tu každý přišel na své.

Přijíždíme do Bučovic

Když jsme ve čtvrtek navečer přijížděli do města na okraji Ždánického lesa, nezdálo se, že by počasí ukončení turistické sezóny příliš přálo. Hned poté, co jsme překročili práh Gymnázia a Obchodní akademie Bučovice, nás však přivítala veselá, živá hudba, která se ozývala z prvního patra. Turisté na počasí nedbali a s končící sezónou se chtěli i tak

důstojně rozloučit. Po prezenci, kde každý registrovaný účastník dostal dárkovou tašku, nás čekala ještě večere a pak těšení na to, co pro nás organizátoři na příští den přichystali.

Výlety do okolí

Již dříve jsme informovali (viz *Turista 10/2017*, s. 12–14), že na pátek bylo naplánováno pět výletů do okolí. K zájezdům do chřibských

vrchů, na Strážnicko, Hanácké Slovácko, Čejkovicko a Slavkovské bojiště však přibyla ještě jedna lokalita. Pro ohromný zájem přidal organizátor Roman Volek šestou možnost, a to výjezd do Dolních Kounic, Židlochovic a Blučiny. Jak mi později prozradil, zejména po výletu za klobouckým větrným mlýnem (a jinak veřejnosti nepřístupným) židlochovickým zámekem se doslova „zaprášilo“. Nenalou měrou se na tom ale určitě po-depsalo i to, že celý výlet měl být zakončen (a také byl) posezením ve vinném sklípku.

Velká akce v malém městě

Zatímco turisté poznávali podzimní krásy jižní Moravy, ani vedení KČT nelenilo. V pátek dopoledne se totiž setkala se starostou města Bučovice PhDr. Jiřím Horákem, Ph.D., poté následovala prohlídka výstavy „Za posledním puchýřem aneb Tři století turistiky v českých zemích“ a kolem poledne vedení KČT uctilo památku padlých v 1. světové válce položením věnce k pomníku. Na setkání s bučovickými starostou mimo jiné zaznělo, že pro menší města, která bývají turisty leckdy opomíjena, je tato celostátní akce výbornou

Momentka ze startu od Gymnázia a Obchodní akademie Bučovice

příležitostí k vlastní prezentaci. To, že si menší města troufají ujmout se role hostitele, je však přínosem i pro turisty, kteří rádi objevují nová, neznámá místa. Taková spolupráce je tedy výhodnou pro obě strany. Spíše pro dokreslení uvedme, že město Bučovice má (podle letošního sčítání) 6460 stálých obyvatel a účastníků dálkového pochodu (DP) „Za posledním puchýřem“ bylo letos 1487, tj. téměř čtvrtina stálých obyvatel města!

Na cestu!

Sobota byla dnem, který byl věnován samotné péři, příp. bežecké turistice. Vlnité počasí a občasně

sluneční paprsky, prosvětlující stromů, přímo vybízely k tomu, abychom se vydali na cestu. Ještě předtím než jsme vykoučili, však před námi stálo nelehké rozhodování, jakou trasu zvolit. Možností bylo celkem sedm, od pěti po padesát kilometrů. My nakonec zvolili 21 km. Jak jsme se později dozvěděli, společně s 11 km trasou se jednalo o ten nejvytíženější okruh. Většina cest, včetně té naší, vedla přes obec Kloboučky, kde byly pro účastníky připraveny zabijačkové speciality, na které pak mnozí ještě večer mlsně vzpomínali. Mnoho tras vedlo také přes rozcestí „U Kříže“, kde jsme se mohli občerstvit „svařákem“ nebo pivem ze Slavkovského pivovaru. Na ohništi jsme si tu ale také mohli opéct špekáček, a nabrat tak síly do dalšího pochodu.

U Slepice

Naše cesta dále vedla na vrchol U Slepice. Jedná se sice o nejvyšší vrchol Ždánického lesa, při jeho zdolávání jsme se však příliš nezapotili. Se svými 437 m je totiž kopec jedním z nejnižších položených nejvyšších vrcholů u nás. Na roz-

U Slepice, nejvyšší vrchol Ždánického lesa